

maattet give store og høje Tilskud til deres Baner, og blandt disse Egne danner Tisted Amt jo næsten en sørgelig Undtagelse, idet de til den letteste Statsbane, der er her i Landet, en uindhegnet Bane, have maattet betale indtil det allerhøjeste Tilskud, som overhovedet er givet, nemlig 80,000 Kr. pr. Mil. Men ikke nok hermed; nu kommer den rene Undtagelse, som jeg ikke tror, at der findes Mage til i hele Landet, nemlig at Tisted Amt tillige har maattet give et betydeligt Tilskud til en Bane, der er anlagt i et helt andet Amt, nemlig Skive—Glyngøre Banen. Naar der har været stillet saadanne Fordringer til et Amt, og disse ere blevne opfyldte, kunde der, forekommer det mig, heri ligge et meget stærkt Moment for, at man ikke saa saa strengt paa, at dette Amt i alle Henseender skulde gaa ind under de samme Betingelser som alle andre Amter i Landet. Der ligger allerede heri en god Grund til at forhøje dette Tilskud. Det er de Momenter, som jeg særlig vil anføre for denne nødvendige Forhøjelse, hvis Banen overhovedet skal blive til noget.

Men min Interesse for hele dette Baneanlæg stammer egentlig fra en anden Side. Den stammer fra det samme Synspunkt, som det ærede Medlem for 7de Kreds nu berørte, og det er et Standpunkt, som jeg har indtaget for mange Aar siden og har haft Lejlighed til ved Forhandlinger om forskellige Jærnbanelove her fra denne Plads at fremdrage, nemlig dette, at ligesom vi have tre Tværbaner Syd for Fjorden, Lunderskov—Esbjærg, Skanderborg—Skjern og Langaa—Struer, saaledes var det billigt, rigtigt og nødvendigt, at der blev en fjerde Tværbane Nord for Limfjorden, saaledes at Egnene Nord for Limfjorden fik den samme Ret som Egnene Syd for, og jeg har altid talt for, at det skulde være en Statsbane, saaledes at Staten afholdt alle Bekostningerne, medens her kun er Tale om de $\frac{3}{4}$. Jeg tror, at det er en berettiget Fordring, at en saadan Tværbane anlægges Nord for Limfjorden. Det er nu ved Tidernes Ugunst blevet umuliggjort, idet der er anlagt en Privatbane fra Fjerritslev til Nørresundby, men Hovedformaalet, at bringe en Tværforbinding til Veje, er jo ikke afskaaret, naar bare dette Stykke, Fjerritslev—Tisted, bliver gennemført. Det er det, der har den almindelige og store Interesse, og det er det, der fremfor alt giver mig Anledning til, og jeg tror ogsaa nogen Ret til at fremdrage for det høje Ting, at det her drejer sig om en Bane, der kun ved

Tidernes Ugunst ikke er bleven en Statsbane, altsaa bleven anlagt udelukkende paa Statens Bekostning, og hvis den nordlige Tværbane ikke skal forhindres, saaledes som Forholdene ere nu, er det nødvendigt, at Staten her undtagelsesvis forhøjer sit Tilskud.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa det allerindstændigste anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse, og ikke blot til Vedtagelse, men til hurtigt Vedtagelse. Jeg ser ikke, at der er noget i Vejen for, at man skrider til det uden store Overvejelser, idet Spørgsmaalet, som jeg begyndte med at sige, er saa simpelt som vel muligt. Spørgsmaalet er kun dette, om man vil gøre Anlægget af denne Bane muligt ved her rent undtagelsesvist at forhøje Tilskuddet med 1/4.

J. Pedersen: Da dette Forslag er forelagt af den højtærede Minister og er blevet vedtaget med stor Majoritet i det andet Ting, og da det nu har faaet saa veltalende Forsvarere, som vi have hørt i de ærede Medlemmer for 7de (Madsen-Mygdal) og 8de Kreds (Johnsen og Breinholt-Vandborg), tvivler jeg ikke om, at Forslaget ogsaa vil finde Tilslutning her i Tinget og blive vedtaget. Jeg for mit Vedkommende nægter ikke, at jeg ligesom det ærede Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) har visse Betænkeligheder ved nu at gaa bort fra Reglerne i Loven af 1894. Jeg er nemlig ikke saa aldeles sikker paa som adskillige af de ærede Medlemmer, der have talt, at det ikke vil kunne drage Konsekvenser efter sig, hvis man her undtagelsesvis gaar til at forhøje Statens Tilskud. Den sidste ærede Taler sagde rigtignok, at der ikke var nogen eneste af de andre Baner, hvis Gennemførelse er vedtagen ved Loven af 1894, med Hensyn til hvilken der kan gøres tilsvarende Grunde gældende for et forhøjet Statstilskud, og hvad andre fremtidige Baner angaar, mente det ærede Medlem, at det var ganske uden Betydning for dem, hvorledes man stillede sig i dette Tilfælde. Dette sidste er jeg ikke sikker paa. Det forekommer mig, at er man en Gang gaaet til at yde saa stort et Tilskud til en privat Bane, fordi den ellers vanskelig kunde anlægges, idet man ellers efter Sigende ikke kunde skaffe de dertil fornødne Midler, vilde jeg finde, at naar Spørgsmaalet kom op om fremtidige Jærnbaneanlæg, og lignende Grunde blive fremførte, vilde det ligge ganske nær, at man kom til et lignende Resultat for deres Vedkommende, og det kunde maaske